

AIDE ZALARREAN OROIMENEZ

(Amairu urte aldenuta egon ondoren ikustaldi bat egin arretsean)

Bai zabal arratsaldeak

Bai nare, bai kutun baserria estaltzen dun arratsalde!

Bai, nere arratsalde! Oropen-aidezko arratsalde betikoa!

Blai dago arratsalde oroipen urriñez.
Oroipen miñezko baserria

Igaro dan zerbait al esan naiez.

...Izan ere onen ixil dago!

hurrikizki zugaitzak euriz ezkoturik, bizitz sentimentuz,
bai bizi, sentikor baserri aldeko zugaitzazkotuak!

Izan ere, onen apal eta geldi daude!...

... ..

Badatoz menditik aitaren idiak.
Badatoz etxeruntz zuhur eta astun.

Arratsaldearen izankide ote?

Badatoz geldiro aita ta idiak
zuhur eta astun izate pixu bat balekartekean.

... ostro iartuak zapaldu dituzten idi aiek datoz.
Loro eta mendi, zelai eta bide
mutil on arekin ibilli-idiak
mutiltxo on arekin ibilli-aita.

Gero
korta-atearen kirrinka mikatza,
kate-otsa eta aberen mariua.

-Atsokoa eta gaurkoa dan zerbait-

Lor da arratsalde. Maltxotsen ari da.
Easten, bat egiten argia ta iluna.
Lauzak
euerengan bildurik-zerodit ausnartutzen...
zerodit amestu naiz... gelditutzen dira
zerodit sentitzeko, arnasari autsiz...

maitasun albetan zegoan izadi
-seldiro ta lezun ona ixil-bizi.

lokatz eta otzeko illunabarrean
txakur bat zaunka.

Ixil-une zabal... ..

rdi txilinak ta ixillune.

Umien abotsa. Errekearen joana.

Ixil-une ta errekearen joana...t'illuna.

Bai eme estaltzen aua gauak baserri maitea!

Maite dut; nerea da izan ere...

izan ere, onen bat gaude nerea eta ni...

... ..

Sukaldean berriz, siliek an emen, plater oatzun otsa.

Aua, aita, anai arrebak,

denok itzegiten, ta denok pentsatzen...

ta denok maitatzen...ta denok sentitzen.

Izan ere, onen betiko gauzak dira...

izan ere, onen betiko nere bizitzan...

Lehen-orain-gero larion urriña dago sukaldean.

Lehen-orain-geroko maitasun izkutuz inguraturik ni

itzenginda entzuten, jaten parregiten...

daneri begira nagon bitartean.

... ..

Nagi ta banaka jeiki giñan maitik.

(Aspaldi aietan bezela gaur ere).

Bereala doi dut txintia autematen.

ta ni balkoitian kanpora begira.

Baserri txukuna, zugaitez urtetsuak alboan ditula
misterioz dago:

etxaurreko gauzak, lokatzeko oiñatzak...

nere aurtzaroko edera bezela;

etxaurre onetan bere irudia utzita joan dan

nere aurtzaroko ederra bezela

Ezin-miñezko gaua dut gogokoena.

Nik ere barruan tristetasun maite atsegin bat daukat.

Lantxerra bezela zabaldu naiz ezko gau ezko onetan.

gaietz desaidaten eziñezko naiak nabaitutzen ditut.

...eta atsegiñez oroipen goxosk miazkatzen naio.

oroizko usai usmatzen barnetsu.

Soroen usaiq, mendien usaiq, etxe-zar usaiq.
 Bete nereq dan zerbaiten usaiq,
 ta beti natzaion zerbaiten usaiq.
 Uroi-miñekiko gau bete onetan gozora dakozkit:
 jolasak, lantxoak...
 Oso berri argiz, autsezko udaetan
 uzazken inausi ta negu otzetan,
 betiko baserri maitagarri ontan
 bitasun arteko baserri zarrean.

Herekin arrauri zauden gau ixilia!
 Estiaren sehez kozatutzen gau!
 Bai dago aidea oroien urriñez.
 Estari zait poza eurien gonua kristaletan antzo.
 Bere poza
 Biñera eldu dan nai-joran oizi bat
 ezin atsegiña.

Le goiko artzen gub arnas gau zabalak
 Estzeraño atzenca!

Onelare ixil artzen dute arnas nere gozotak
 Estzeraño etzanda,
 -onaren ecerrez- izarren azpian.
 Ienen-orain-geroko gau!
 Bitasun sedaz, eziñaren otzez, sentimentu labroz!

Izan ere, onen bat gauzkate izarrak
 gaua eta ni baserri zarrean.

Astigarra tar Joxe Antonio
 Arantzazu'ko teologilari.

